

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA LITIJA

40.

Na podlagi 16. člena, 10. točke, 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), v zvezi z 2. odstavkom 43. člena temeljnega zakona o proračunih (Ur. list FLRJ št. 13/56) ter 1. odstavka 15. člena uredbe o izvrševanju proračunov in o računovodskem poslovanju državnih organov in zavodov (Ur. list FLRJ št. 35/55) je občinski ljudski odbor Litija na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 17. decembra 1958 sprejel

ODLOK

o začasnem finansiranju proračunskih izdatkov za čas od 1. januarja do 31. marca leta 1959.

1. člen

Vsi proračunski izdatki v dobi od 1. januarja do 31. marca 1959 se finansirajo na podlagi tega odloka.

Okrajni ljudski odbor

RAZPIS

Komisija za uslužbenske zadeve OLO Ljubljana

razpisuje

v upravnih organih naslednja delovna mesta:

1. mesto upravnopravnega referenta v Tajništvu za socialno varstvo (visoka ali srednja izobrazba s prakso v invalidskih zadevah);
2. mesto finančnega uslužbenca v Tajništvu za kulturo (srednja strokovna izobrazba in praksa v proračunski službi);
3. mesto šefa odseka za gospodarsko statistiko v Zavodu za statistiko (visoka ali srednja strokovna izobrazba z vsaj petletno prakso v statistični službi);
4. mesto vodje pisarne v odseku za invalidsko varstvo Tajništva za socialno varstvo (srednja ali nižja strokovna izobrazba in praksa v pisarniških poslih);
5. mesto pisarniške uslužbenke v Tajništvu za stanovanjske zadeve (srednja ali nižja strokovna izobrazba z znanjem strojepisja);
6. mesto dveh strojepisk (predpisana izobrazba v smislu pravilnika o nazivih strojepiscev in stenografov s prakso);
7. mesto pomožnega katastrskega referenta v Katastrskem uradu Grosuplje (nižja strokovna izobrazba in praksa).

Pravilno kolkovane prošnje z življenjepisom je vložiti v 15 dneh po objavi razpisa v uradu tajnika OLO Ljubljana, Mačkova ul. 1, soba 13/1.

Komisija
za uslužbenske zadeve
OLO Ljubljana

2. člen

Višina proračunskih izdatkov za dobo začasnega finansiranja se določi do četrtine proračunske kvote za leto 1958 odštevši proračunsko rezervo in z upoštevanjem priključenih delov bivše občine Radeče in občine Zagorje, ki so bili z reorganizacijo občin priključeni občini Litija. Skupni izdatki bodo znašali 24.562.000 dinarjev.

3. člen

Izdatki in dohodki po tem odloku so sestavni del občinskega proračuna za leto 1959.

4. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1959.

Št. 01/1-3510/1-58.

Litija, 17. decembra 1958.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:
Stane Pungerčar l. r.

41.

Na podlagi 2. točke 15. člena in 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19-88/52), v zvezi s 1. odstavkom 1. člena uredbe o posebnih pogojih za gradnjo stanovanjskih hiš in upravnih stavb in o družbenem nadzorstvu nad to gradnjo (Ur. l. FLRJ št. 15/58), z resolucijo Ljudske skupščine LRS o usmerjanju stanovanjske izgradnje (Ur. list LRS št. 22/58) ter 2. točke 26. člena statuta občine Litija je občinski ljudski odbor Litija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 17. decembra 1958 sprejel

ODLOK

o usmerjanju gradnje stanovanjskih hiš na območju občine Litija.

I.

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Iz namenskih sredstev za gradnjo stanovanj (v nadaljnjem besedilu »družbena sredstva«) ali z udeležbo teh sredstev se smejo zidati stanovanjske hiše (v nadaljnjem besedilu »hiše«) in opremljati stanovanja na območju občine Litija samo v skladu z določbami tega odloka.

2. člen

Zidati se morajo predvsem hiše z večjim številom stanovanj (bloki) v koncentriranih gradbiščih. Dopolniti se pa tudi gradnja vrstnih hiš, kjer to narekujejo posebni pogoji.

Pri individualnih hišah je treba stremeti za tem, da se doseže čim večja gostota prebivalca na 1 ha — v povprečju praviloma ne sme površina zemljišča za 1 hišo presegati

400 kvad. metrov. Pri obstoječi zazidavi z neugodno parcelacijo naj se gostota prebivalcev doseže z vmesno zazidavo večstanovanjskih hiš. Zazidava posameznih nezazidanih zemljišč v strnjenih stanovanjskih predelih se lahko dovoli samo, če je v skladu s potrjenim urbanističnim programom.

Hiše se zidajo organizirano na terenih, ki se predhodno preiščejo glede nosilnosti tal in po vnaprej določenem programu, ki mora zajemati poleg hiš tudi vso pripadajočo komunalno ureditev in vse objekte, ki so potrebni naselju kot celoti. Prostore za uslužnostne objekte je treba praviloma graditi v posebnih objektih izven stanovanjske hiše. Izjeme so dovoljene, če dejavnost, kateri so ti prostori namenjeni, ne povzroča ropota in šuma ali sicer ne moti okolice in če gradnja takih prostorov ne zahteva dražje konstrukcije in funkcionalno ne omejuje možnosti za racionalno izrabo stanovanjskih etaž.

Pri zazidavi vrzeli v obstoječih naseljih je treba v programu gradnje analizirati in upoštevati potrebe naselja, bziroma stanovanjske skupnosti po prostorih za dnevno preskrbo in drugih servisnih prostorov. Zazidava stanovanjskega naselja mora biti urbanistično tako urejena in organizirana, da omogoča večkratno uporabo istih projektov.

3. člen

Š projektom za hišo mora biti izdelana racionalna rešitev za ureditev bližnje okolice, potrebnih zelenih površin, otroških igrišč, stanovanjskih potov, dovozov k odprtinam za odmetavanje kuriva, za odvoz smeti in podobno.

4. člen

Pri izbiri zemljišča za stanovanjsko izgradnjo imajo prednost zemljišča, na katerih so urejene osnovne komunalne naprave, če ustrezajo predvideni zazidavi. Če ni takih zemljišč, se izberejo zemljišča v bližini komunalnih naprav ali zemljišča, na katerih je mogoče z majhnim istroški zgraditi komunalne naprave.

Poplavna zemljišča, zemljišča z visokim stanjem podzemnih voda, nestabilna zemljišča in zemljišča, katerih nosilnost znaša manj kot 1 kg/cm², se za gradnjo stanovanjskih hiš praviloma ne uporabijo.

5. člen

Hiše morajo biti priključene na javni vodovod, električno omrežje, na javno kanalizacijo in na plin, kjer obstajajo možnosti. Če ni javnega vodovoda, morajo imeti hiše svoj hišni vodovod ali drugačno higiensko oskrbo z vodo.

Če ni javne kanalizacije, je obvezen priključek na greznico, ki mora biti zgrajena skladno s posebnimi tehničnimi predpisi.

6. člen

Na koncentriranih gradbiščih se mora pred pričetkom gradnje zgraditi električno, vodovodno, kanalizacijsko in cestno omrežje, nadalje v grobem prostori za servisne delavnice, preskrbo naselja, družbeno življenje v naselju ali drugi objekti, ki predstavljajo sestavni del stanovanjskega naselja, kot so skupne pralnice, prostori za shrambo koles in mopedov, vse to pa v takem obsegu, kot je to predvideno v občinskem splošnem programu stanovanjske izgradnje in kot te prostore potrebuje začasno v času gradnje naselja gradbena operativna za svoja skladišča, pisarne, stanovanja gradbenih delavcev in podobno.

Če se gradijo predhodno ali vzporedno z gradnjo hiš komunalne naprave in prostori iz prejšnjega odstavka tega člena, mora biti v pogodbi med investitorjem in gradbeno operativno določeno zlasti, katere komunalne naprave in kateri prostori ter do katerih gradbenih faz se bodo gradili ter kdo jih bo dokončal in usposobil za njihov osnovni namen.

Če so komunalne naprave in prostori deloma že zgrajeni, ali če to narekujejo posebni razlogi, sme dovoliti občinski ljudski odbor, da se ti objekti ne gradijo.

7. člen

Hiše se lahko ogrevajo s centralno kurjavo, če je ekonomičnost investicije in eksploatacije utemeljena v potrjenem investicijskem programu.

V koncentriranih gradbiščih se na isti način obravnava ekonomičnost investicije za skupno toplarno.

8. člen

Hiše (bloki) se zidajo praviloma s pet etažami nad terenom.

Hiše z manj kot pet etažami se lahko zidajo, če nosilnost tal ne dovoljuje višjih hiš, če tako gradnjo narekujejo zazidalni načrti, ali če po občinskem splošnem programu stanovanjske izgradnje v občini Litija ni potreb po večjem številu stanovanj.

Z dovoljenjem občinskega ljudskega odbora se lahko izjemoma zazidajo hiše z več kot pet etažami, če to narekujejo posebni urbanistični razlogi. Občinski ljudski odbor je v takem primeru dolžan zadevo predhodno predložiti v obravnavanje stanovanjski skupnosti, odnosno zborom volivcev.

9. člen

Stanovanja morajo biti zgrajena v hišah, ki ustrezajo splošnim tehničnim predpisom glede konstrukcije, toplotne in zvočne zaščite, požarne varnosti in osnovne higijene.

Gradnja provizorijev za stanovanja ni dovoljena.

10. člen

Vsaka hiša mora imeti prostor za kurivo in ozimnico v kleti.

Pralnica, sušilnica, likalnica in krpalnica ter prostor za shrambo koles morajo biti koncentrirani na enem mestu v stanovanjski hiši, za eno ali več stanovanjskih hiš ali pa

v posebnem objektu. Izkoristek teh prostorov mora biti ekonomsko upravičen.

V hiši ne smejo biti garaže za motorna vozila, razen v primerih, ki so utemeljeni z zazidalnim načrtom, oziroma z investicijskim programom. V zazidalnem načrtu je treba predvideti zemljišča za parkirne prostore in garaže.

11. člen

Vrste stanovanj se določijo po številu prostorov glede na število odraslih družinskih članov tako, da se štejeta za eno sobo dve ležišči. Ležišče v bivalni kuhinji se ne upošteva.

Za družino se štejejo starši z otroki, osebe, ki jih je koristnik stanovanja dolžan preživljati in gospodinjke pomočnice. Pri hišah, kjer so predvidena stanovanja za več kot 4-članske družine, mora biti izkazana upravičenost zidanja takih hiš s strukturo družin, katerim so stanovanja namenjena.

12. člen

Občinski ljudski odbor usmerja izgradnjo stanovanj na svojem območju s splošnim programom stanovanjske izgradnje, ki ga sprejme v okviru perspektivnega plana občine najmanj do leta 1961.

S splošnim programom, ki je priložen, se predpisuje izgradnja takih stanovanj, ki upoštevajo razpoložljiva družbena sredstva in ki najbolj ustrezajo potrebam in navadam najširšega sloja prebivalcev, upoštevajoč njihove potrebe in ekonomske zmogljivosti ter strukturo družin.

II.

STANDARDNA STANOVANJA

13. člen

Vsako standardno stanovanje mora imeti glavne prostore, t. j. ustrezno število sob in delovno ali bivalno kuhinjo in potrebne stranske prostore: predsobo, kopalnico (s prho ali kadjo), stranišče ter shrambi za živila in čistila. Shrambi sta samostojna prostora ali pa zidani omari z vzgonsko ali etažno ventilacijo.

V stanovanjskih blokih pri 2 in večsobnih stanovanjih se priporoča gradnja povezovalnih stanovanj (garsonjer) za zakonce brez otrok ali za samce. Taka povezovalna stanovanja naj bodo konstrukcijsko in funkcionalno po možnosti grajena tako, da jih je mogoče uporabljati samostojno ali pa povezati s sosednjim stanovanjem.

Garsonjera mora imeti najmanj sobo in stranišče ter prostor za umivanje z možnostjo kasnejše namestitve sanitarne opreme. Vsako stanovanje in garsonjera morata biti oskrbovana s pitno vodo. Skupne sanitarije so dovoljene le v javnih domovih.

14. člen

V standardnih stanovanjih se lahko predvidi delovna ali bivalna kuhinja.

Stanovanja z bivalno kuhinjo nimajo predvidene posebne dnevne sobe. V takem primeru je kuhinja prostor za najmanj 12 kvad. metrov čiste površine. Bivalno kuhinjo je iz higienskih razlogov mogoče predvideti le pri stanovanjih, ki so projektirana za največ 4 odrasle osebe. Če je bivalna kuhinja urejena tako, da ima kuhinjsko nišo, ki je posebej prezračevana, jo je mogoče predvideti tudi v stanovanju za več kot 4 odrasle osebe.

Delovna kuhinja je prostor, ki je po svojih dimenzijah in opremi prilagojen gospodinjstvem delu, ne pa

dnevnu bivanju. Če projekt predvideva delovno kuhinjo, je treba predvideti tudi dnevno sobo. Če ima delovna kuhinja poseben dostop in jedilni kot, je mogoče upoštevati v dnevni sobi eno normalno ležišče.

15. člen

Vsako stanovanje mora imeti kompletno stranišče ter prostor za kopalnico z instalacijo, z možnostjo namestitve prhe ali kopalne kadi.

Stanovanja, grajena do vključno za štiri družinske člane, morajo imeti združeno stranišče in kopalnico v

Največja bruto etažna površina stanovanja:

stanovanja
garsonjere

Najmanjša čista površina stanovanja:

stanovanja
garsonjere

Za največjo bruto tlorisno etažno površino se šteje površina stanovanja s pripadajočimi zidovi in delom stopnišča, vendar brez stranskih prostorov izven območja stanovanja (kleti, podstrešja, garaže itd.). Površine za balkone in loggie se vračunavajo pri balkonih s 50%, pri loggiah s 100% v dopustno bruto tlorisno etažno površino.

Čista površina je izmera prostora med neometanimi zidovi.

Vsako standardno stanovanje mora imeti vsaj eno sobo z najmanj 14 m² čiste površine, druge sobe z dvema ali enim ležiščem naj bi merile 12 m², oziroma 8 m² čiste površine, v nobenem primeru pa ne manj kot 10 m² oziroma 6 m². Pri tem se šteje za eno sobo največ dve ležišči, ležišče v bivalni kuhinji pa se ne upošteva.

17. člen

Občinski ljudski odbor, in sicer oba zbora, enakopravno lahko odstopi od predpisanih standardnih stanovanj, če urbanistični pogoji, lokacija in namemba hiše ozir. stanovanj zahtevajo posebne naprave, opremo, obdelavo in podobnost s tem, da dovoli gradnjo stanovanj, katerih bruto etažna tlorisna površina sme presegati 10% površine iz 16. člena tega odloka.

III.

ELEMENTI GRADENJ

18. člen

Občinski ljudski odbor bo razvijal določene oblike organizacije za investicijske storitve, kot so Zavod za stanovanjsko izgradnjo, stanovanjske zadrage in druge oblike združevanja investitorjev, opirajoč se pri tem na pridobljene izkušnje teh organizacij, ki morajo za izvajanje programa stanovanjske graditve prvenstveno upajati tipizacijo elementov, konstrukcij in hiš.

19. člen

Organizacije iz prejšnjega člena se lahko združujejo zaradi skupne izdelave programa tipizacije elementov, konstrukcij in hiš ter so dolžni zaradi realizacije stanovanjske graditve pogodbeno vključevati gradbeno operativno, industrijo gradbenega materiala, projektne organizacije, zavod za raziskavo materiala in konstrukcij LRS in druge organizacije, ki se bavijo s temi vprašanji.

Konstrukcije

20. člen

Načeloma se dopuščajo vsi načini gradnje, vendar mora projek-

enem prostoru, stanovanja grajena za pet- in veččlanske družine, pa imajo stranišče lahko ločeno od prostora za kopalnico.

V kuhinjah in kopalnicah smeta biti le dve vrsti kurjave, in sicer na trdo gorivo in elektriko, ali trdo gorivo ter plin.

16. člen

Tlorisne površine standardnih stanovanj morajo biti v mejah največje tlorisne etažne površine in najmanjše čiste površine stanovanj glede na število ležišč, kakor sledi:

Ležišča						
1	2	3	4	5	6	
Največja bruto etažna površina stanovanja:	—	51	66	81	97	109
stanovanja	28	37	—	—	—	—
garsonjere						
Najmanjša čista površina stanovanja:	—	32	42	52	62	72
stanovanja	20	24	—	—	—	—
garsonjere						

tant opravičiti izbiro načina gradnje z realnimi ekonomskimi analizami ali s posebnimi pogoji. Dovoljuje se vse konstrukcije, pri katerih bi ekonomska primerjalna analiza dokazala nižjo ali enako ceno nasproti drugi vrsti konstrukcije.

Konstrukcijska višina prostorov sme znašati 2,70 m ali 2,80 m, pri tem pa čista površina stanovanjskih prostorov ne sme biti manjša od 2,40 m.

Za podometne instalacije je treba predvideti potrebne rege.

Naknadno izsekavanje reg ni dovoljeno.

Ostrežje

21. člen

Strehe ne smejo biti ravne, razen če to narekujejo posebni razlogi. Terasa ne smejo biti tlakovane z brušenimi betonskimi ploščicami. Za ostrežja se smejo uporabljati le konstrukcije, ki izkazujejo najekonomičnejšo uporabo lesa.

Stopnišča

22. člen

Posebne vhodne veže pri standardnih stanovanjih niso dopustne, ker mora biti hišni vhod neposredno v stopnišče. Širina stopniščnih ram sme biti 1,20 m. Stopnice morajo biti proste montažne izvedbe, kjer so obdelane le nastopne ploskve. Oblaganje zidov v vežah in stopniščih ni dopustno. Višina in širina stopnic naj se približuje izmeri 17,5×29 cm.

Stopniščne ograje morajo biti varne in preproste.

Vrata in okna

23. člen

Notranja vrata morajo biti izdelana po principu suhe montaže industrijske serijske izdelave. Širina vrat je za glavne prostore 90 ali 80 cm, za stranske prostore 70 cm v zidarski izmeri. Višina vrat je 200 cm.

Svetloba oken (šipe) ne sme presegati ene šestine tlorisne površine prostora, v bivalnem prostoru pa je lahko večja.

Električne instalacije

24. člen

Bližnji vodi morajo teči skozi stopnišče, razdelilci sob praviloma v etažah, bodisi za vsa stanovanja skupaj ali pa ločeno za posamezno stanovanje s priključkom na stopnišče.

V glavnih prostorih se lahko stropna svetlobna telesa nadomestijo s stenskimi, če se s tem doseže večje prihranke na električni instalaciji.

Za električne instalacije se lahko uporabljajo vodi iz plastične mase v ometu.

Vodovodne instalacije

25. člen

Instalacije za vodo in kanalizacijo morajo biti združene v enem sanitarnem vozlu.

Na eno stanovanje sme biti po en navpični dovod in odvod.

Kjer koli je to mogoče, naj se vodovodna instalacija naredi znotraj ob zidu. Za odpadne cevi je mogoče uporabljati tudi izdelke iz plastične mase.

Druge naprave

26. člen

Zbiranje smeti mora biti koncentrirano v hiši ali izven nje v posebnih objektih, nikakor pa ne na stopniščih in vhodnih vežah.

Vertikalni jaški za odmetavanje smeti so dopustni pri hišah s tremi ali več nadstropji.

Odprtina za odmetavanje kuriva mora biti na enem mestu za vsako stopnišče, in sicer na tisti strani, kjer je dovoz do stavbe.

27. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Litija, dne 17. decembra 1958.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:
Stane Pungerčar l. r.

42.

Na podlagi 2. točke 15. člena in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19-88/52) v zvezi s 1. odstavkom 1. člena Uredbe o posebnih pogojih za gradnjo stanovanjskih hiš in upravnih stavb in o družbenem nadzorstvu nad to gradnjo (Uradni list FLRJ št. 15/58) z resolucijo Ljudske skupščine LRS o usmerjanju stanovanjske izgradnje (Uradni list LRS št. 22/58) ter 2. točke 26. člena statuta občine Litija je Občinski ljudski odbor Litija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 17. decembra 1958 sprejel

ODLOR

o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš na območju občine Litija

1. člen

Za družbena sredstva po tem odloku se štejejo vsa sredstva, ki jih za gradnjo stanovanjskih hiš v celoti ali deloma uporabljajo politično teritorialne enote, zavodi, gospodarske organizacije, stanovanjske skupnosti, stanovanjske zadrage in druge družbene organizacije.

Za družbena sredstva se štejejo tudi lastna sredstva delavcev in uslužbencev ter drugih oseb, ki se na njihove plače odvajajo stanovanjski prispevek, če organi in organizacije iz 1. odstavka vlagajo del svojih sredstev za izgradnjo stanovanj za te osebe.

2. člen

Družbena sredstva se smejo uporabljati za gradbeno in obrtniško dela za stanovanjske hiše (brez stroškov za komunalne objekte in komunalne naprave iz 3. in 4. člena tega odloka), in sicer:

za dvoležiščno stanovanje
1,150.000 din

za troležiščno stanovanje	1.600.000 din
za štiriležiščno stanovanje	2.000.000 din
za petležiščno stanovanje	2.200.000 din
za šestležiščno stanovanje	2.400.000 din

Občinski ljudski odbor, in sicer oba zbora enakopravno, lahko dovoli, če urbanistični pogoji, lokacija in namemba hiše oziroma stanovanja zahtevajo posebne naprave, opremo, obdelavo in podobno, da se uporabljajo družbena sredstva največ do 10% nad ceno za posamezno stanovanje iz prejšnjega odstavka.

3. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za gradnjo objektov s potrebnimi prostori za pranje, sušenje in likanje perila, za hišno delavnico, za otroško varstvo, za servise ter za družbeno delovanje hišnih svetov in stanovanjskih skupnosti.

4. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za zgraditev stanovanjskih potov in cest, ureditev nasadov, zelenic in otroških igrišč, za stroške morebitnega rušenja obstoječih hiš in za gradnjo vseh priključkov.

Za stanovanjska pota in ceste po prejšnjem odstavku se štejejo tista pota in ceste, ki pretežno služijo potrebam prebivalcev naselja.

Za priključke se štejejo:

- vodovodni priključki, od končnega cevododa do priključka na vodomer,
- kanalizacijski priključki od glavnega cestnega kanala do hiše,
- nizkonapetostni električni priključki do razdelilnih omaric,
- telefonski priključki od priključnih omaric na hiši do telefonskega aparata.

5. člen

Stroški za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka smejo biti zajeti samo v potrebnem obsegu, ki ga narekujejo nove stanovanjske gradnje in morajo biti posebej prikazani v investicijskem programu ter ne smejo presegati 15% predračunske vrednosti hiš.

Ce gre za rekonstrukcije urbanističnega kompleksa, se lahko povečajo stroški največ do 20% predračunske vrednosti hiš, to pa če se poprej občina sporazume z investitorjem.

6. člen

Investitorji stanovanjskih hiš so dolžni graditi komunalne objekte — naprave iz 3. in 4. člena tega odloka v obsegu, kot je to določeno v splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje.

Ce investitor ne izvrši sam komunalnih objektov in naprav iz prejšnjega odstavka, pa bi jih po splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje, oziroma po potrjenem investicijskem programu moral izvršiti, mora plačati stroške za ta dela na poseben račun pri banki, ki vodi sredstva občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš (v nadaljnjem besedilu »sklada«). Ta sredstva sme banka izplačati samo investitorju, ki je komunalne objekte in naprave iz tega člena dejansko zgradil.

Banka mora kontrolirati namenisko uporabo teh sredstev.

Z odločbo o zazidalnih podatkih (lokacija) določi pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora, katere komunalne objekte in na-

prave in do katerih zneskov je dolžan plačati investitor. V isti odločbi se določi obveznost investitorja za financiranje komunalnih objektov in naprav tudi v primeru, če se te naprave ne morejo takoj graditi ali pa se bodo gradile predvidoma kdaj kasneje.

7. člen

Družbenih sredstev za gradnjo stanovanj ni mogoče uporabljati za gradnjo garaž za avtomobile. Za take gradnje morajo biti stroški prikazani v investicijskem programu ločeno.

Ce nameravajo investitorji graditi garažo v naseljih iz drugih primernih skladov, morajo biti stroški prikazani ločeno v investicijskem programu.

8. člen

Ce je v zvezi z novimi gradnjami stanovanjskih hiš potrebno povčati obstoječe komunalne naprave ali zgraditi nove (ceste, kanalizacijsko, vodovodno, električno, plinsko in telefonsko omrežje v naselju in njihove naprave), se za te namene lahko dajejo posojila iz sklada politično teritorialnim enotam in komunalnim organizacijam.

Za komunalne naprave in gradnje iz prejšnjega odstavka se smejo dajati posojila iz sredstev sklada samo v višini in obsegu, ki ga narekuje nova stanovanjska gradnja in kakor je predvideno v potrjenem investicijskem programu, toda največ do 20% celokupnih sredstev sklada.

9. člen

Gospodarske in druge organizacije sodelujejo s svojimi sredstvi pri gradnji hiš, ki jih zidajo stanovanjske skupnosti ali stanovanjske zadruge, tako da vložijo svoja sredstva v občinski sklad, v korist svojih delavcev in uslužbencev.

V takih primerih daje občinski sklad prednost pri dodeljevanju posojila iz sredstev svojega sklada stanovanjskim zadrugam in stanovanjskim skupnostim ob najugodnejših pogojih.

Gospodarske in druge organizacije lahko določijo za svoja sredstva, ki jih vložijo po 1. odstavku tega člena, tudi ugodnejše kreditne pogoje, kakor jih določajo pravila sklada za svoja kreditna sredstva, vendar pa anuitete obeh kreditov ne smejo biti manjše, kot znaša veljavna najemnina za taka stanovanja.

10. člen

Gospodarskim in drugim organizacijam, politično teritorialnim enotam, zavodom, družbenim organizacijam, društvom, stanovanjskim zadrugam, hišnim svetom ter drugim zasebno pravnim fizičnim osebam kot vlagateljem namenskih vlog za gradnjo stanovanj in nabavo stanovanjske opreme je dolžan občinski sklad ob določenih naložbah zagotoviti in dati svoja kreditna sredstva skladno s kreditnimi pogoji, kot so določeni v pravilih sklada.

Za namenske naložbe je smatrati tiste naložbe, ki so jih organizacije iz prejšnjega odstavka naložile v sklad po posebni pogodbi z upravnim odborom sklada. V tej pogodbi morajo biti zlasti določeni pogoji naložb, to so: višina, roki in obrestna mera za posojilo ter čas pridobitve pravice vlagatelja do najetja kredita iz sklada.

Sklad mora pri določanju svojih kreditnih pogojev pospeševati namensko varčevanje in zbiranje sredstev za stanovanjsko izgradnjo ter določiti take pogoje, ki bodo stimulatивно vplivali na zbiranje sredstev.

11. člen

Upravni odbor sklada lahko vlagateljem iz prejšnjega člena zagotovi, namesto pravice do črpanja kreditnih sredstev sklada, posebno razpolagalno pravico do novo zgrajenih stanovanj, ki se gradijo iz namenskih naložb.

V posebni pogodbi, ki jo v tem primeru sklene upravni odbor sklada in vlagatelj, morajo biti natančneje določene pravice in obveznosti obeh strank in drugi premoženjsko pravni odnosi.

12. člen

Za naložbe je smatrati tudi skupne namenske naložbe organizacij iz 10. člena tega odloka ter članov njihovih kolektivov (delavcev in uslužbencev).

Poleg pogodbe z upravnim odborom sklada sklenejo posebno pogodbo med seboj organizacije in člani njihovih kolektivov, ki skupno nalagajo v sklad, kjer morajo biti zlasti določeni njihovi medsebojni premoženjsko pravni odnosi.

13. člen

Za organizacijo in izvajanje službe namenskega nalaganja sredstev in varčevanja v smislu prejšnjih členov tega odloka se poslužuje sklad mreže denarnih zavodov, s katerimi sklepa sklad tozadevne pogodbe. Denarni zavodi pa sklepajo s posameznimi vlagatelji pojedine pogodbe o namenskih naložbah njihovih sredstev.

14. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Litija, dne 17. decembra 1958.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Stane Pungercar l. r.

OBČINA LJUBLJANA-BEŽIGRAD

43.

Na podlagi 1. odstavka 1. člena uredbe o posebnih pogojih za gradnjo stanovanjskih hiš in upravnih stavb in o družbenem nadzorstvu nad to gradnjo (Ur. l. FLRJ št. 15/58) in v zvezi z resolucijo o usmerjanju stanovanjske gradnje (Ur. l. LRS št. 22/58) je izdal občinski ljudski odbor Ljubljana-Bežigrad na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 23. decembra 1958

ODLOK

o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš na območju občine Ljubljana-Bežigrad

1. člen

Za družbena sredstva po tem odloku se štejejo vsa sredstva, ki jih za gradnjo stanovanjskih hiš v celoti ali deloma uporabljajo politično teritorialne enote, zavodi, gospodarske organizacije, stanovanjske skupnosti, stanovanjske zadruge in druge družbene organizacije.

Za družbena sredstva se štejejo tudi lastna sredstva delavcev in uslužbencev ter drugih oseb, ki se na njihove plače odvaja stanovanjski prispevek, če organi in organizacije iz 1. odstavka vlagajo del svojih sredstev za izgradnjo stanovanj za te osebe.

2. člen

Družbena sredstva se smejo uporabljati za gradbeno in obrtniška

dela za stanovanjske hiše (brez stroškov za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka), in sicer:

- za dvoležiščno stanovanje 1.150.000 dinarjev;
- za troležiščno stanovanje 1.600.000 dinarjev;
- za štiriležiščno stanovanje 2.000.000 dinarjev;
- za petležiščno stanovanje 2.200.000 dinarjev;
- za šestležiščno stanovanje 2.400.000 dinarjev.

Občinski ljudski odbor, in sicer oba zbora enakopravno, lahko dovoli, če urbanistični pogoji, lokacija in namemba hiše oziroma stanovanja zahtevajo posebne naprave, opremo, obdelavo in podobno, da se uporabljajo družbena sredstva največ do 10% nad ceno za posamezno stanovanje iz prejšnjega odstavka.

3. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za gradnjo objektov s potrebnimi prostori za pranje, sušenje in likanje perila, za hišno delavnico, za otroško varstvo, za servise ter za družbeno delovanje hišnih svetov in stanovanjskih skupnosti.

4. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za zgraditev stanovanjskih potov in cest, ureditev nasadov, zelenic in otroških igrišč, za stroške morebitnega rušenja obstoječih hiš in za gradnjo vseh priključkov.

Za stanovanjska pota in ceste po prejšnjem odstavku se štejejo tista pota in ceste, ki pretežno služijo potrebam prebivalcev naselja.

Za priključke se štejejo:

- vodovodni priključki od končnega cevododa do priključka na vodomer;
- kanalizacijski priključki od glavnega mestnega kanala do hiše;
- nizkonapetostni električni priključki do razdelilnih omaric;
- telefonski priključki od priključnih omaric na hiši do telefonskega aparata.

5. člen

Stroški za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka smejo biti zajeti samo v potrebnem obsegu, ki ga narekujejo nove stanovanjske gradnje in morajo biti posebej prikazani v investicijskem programu ter ne smejo presegati 15% predračunske vrednosti hiš.

Ce gre za rekonstrukcijo urbanističnega kompleksa, se lahko povečajo stroški največ do 20% predračunske vrednosti hiš; to pa v kolikor se poprej občina sporazume z investitorji.

6. člen

Investitorji stanovanjskih hiš so dolžni zgraditi komunalne objekte — naprave iz 3. in 4. člena tega odloka v obsegu, kot je to določeno v splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje.

Ce investitor ne izvrši sam komunalnih objektov in naprav iz prejšnjega odstavka, pa bi jih po splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje, oziroma po potrjenem investicijskem programu moral izvršiti, mora plačati stroške za ta dela na poseben račun pri banki, ki vodi sredstva občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš (v nadaljnjem besedilu »sklada«). Ta sredstva sme banka izplačati samo investitorju, ki

je komunalne objekte in naprave iz tega člena dejansko zgradil.

Banka mora kontrolirati namensko uporabo teh sredstev.

Z odločbo o zazidalnih podatkih (lokacija), določi pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora, katere komunalne objekte in naprave in do katerih zneskov je dolžan plačati investitor. V isti odločbi se določi obveznost investitorja za finansiranje komunalnih objektov in naprav tudi v primeru, če se te naprave ne morejo takoj zgraditi, ali pa se bodo gradile predvidoma kdaj kasneje.

7. člen

Družbenih sredstev za gradnjo stanovanj ni mogoče uporabljati za gradnjo garaž za avtomobile. Za take gradnje morajo biti stroški prikazani v investicijskem programu ločeno.

V kolikor nameravajo investitorji graditi garaže v naseljih iz drugih družbenih skladov, morajo biti stroški prikazani ločeno v investicijskem programu.

8. člen

Če je v zvezi z novimi gradnjami stanovanjskih hiš potrebno povečati obstoječe komunalne naprave, ali zgraditi nove (ceste, kanalizacijsko, vodovodno in električno, plinsko in telefonsko omrežje v naselju in njihove naprave), so za te namene lahko dajejo posojila iz sklada politično teritorialnim enotam in komunalnim organizacijam.

Za komunalne naprave in gradnje iz prejšnjega odstavka se smejo dajati posojila iz sredstev sklada samo v višini in obsegu, ki ga narekuje nova stanovanjska graditev in kakor je predvideno v potrjenem investicijskem programu, tedaj največ do 20% celokupnih sredstev sklada.

9. člen

Gospodarske in druge organizacije lahko sodelujejo s svojimi sredstvi pri gradnji hiš, ki jih zidajo stanovanjske skupnosti ali stanovanjske zadruge tako, da vložijo svoja sredstva v občinski sklad, v korist svojih delavcev in uslužbencev.

V takih primerih daje občinski sklad prednost pri dodeljevanju posojila iz sredstev svojega sklada stanovanjskim zadrugam in stanovanjskim skupnostim ob najugodnejših pogojih.

Gospodarske in druge organizacije lahko določijo za svoja sredstva, ki jih vložijo po 1. odstavku tega člena, tudi ugodnejše kreditne pogoje, kakor jih določajo pravila sklada za svoja kreditna sredstva, vendar pa anuitete obeh kreditov ne smejo biti manjše kot znaša veljavna najemnina za taka stanovanja.

10. člen

Gospodarskim in drugim organizacijam, politično teritorialnim enotam, zavodom, družbenim organizacijam, društvom, stanovanjskim zadrugam, hišnim svetom ter drugim zasebno pravnim fizičnim osebam kot vlagateljem namenskih vlog za gradnjo stanovanj in nabavo stanovanjske opreme, je dolžan občinski sklad ob določenih naložbi zagotoviti in dati svoja kreditna sredstva skladno s kreditnimi pogoji, kot so določeni v pravilih sklada.

Za namenske naložbe je smatrati one naložbe, ki so jih organizacije iz prejšnjega odstavka naložile v sklad po posebni pogodbi z upravnim odborom sklada. V tej pogodbi morajo biti zlasti določeni pogoji naložb, kot so: višina, roki in obrestna mera za posojilo ter čas pridobitve pravice vlagatelja do najetja kredita iz sklada.

bitve pravice vlagatelja do najetja kredita iz sklada.

Sklad mora pri določanju svojih kreditnih pogojev pospeševati namensko varčevanje in zbiranje sredstev za stanovanjsko izgradnjo ter določiti take pogoje, ki bodo stimulatивно vplivali na zbiranje sredstev.

11. člen

Upravni odbor sklada lahko vlagateljem iz prejšnjega člena zagotovi namesto pravice do črpanja kreditnih sredstev sklada posebno razpolagalno pravico do novo zgrajenih stanovanj, ki se gradijo iz namenskih naložb.

V posebni pogodbi, ki jo v tem primeru sklene upravni odbor sklada in vlagatelj, morajo biti natančneje določene pravice in obveznosti obeh strank in drugi premoženjsko pravni odnosi.

12. člen

Za naložbe je smatrati tudi skupne namenske naložbe organizacij iz 10. člena tega odloka ter članov njihovih kolektivov (delavcev in uslužbencev).

Poleg pogodbe z upravnim odborom sklada, sklenejo posebno pogodbo med seboj organizacije in člani njihovih kolektivov, ki skupno nalagajo v sklad, kjer morajo biti zlasti določeni njihovi medsebojni premoženjskopравни odnosi.

13. člen

Za organizacijo in sprovajanje službe namenskega nalaganja sredstev in varčevanja v smislu prejšnjega člena tega odloka se poslužuje sklad mreže denarnih zavodov, s katerimi sklepa sklad tozadevne pogodbe. Denarni zavodi pa sklepajo s posameznimi vlagatelji poedine pogodbe o namenskih naložbah njihovih sredstev.

14. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Številka: 01/1-4219/1-58

Ljubljana, dne 25. XII. 1958.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora
Ljubljana-Bežigrad
Stane Koman, l. r.

OBČINA LJUBLJANA-POLJE

44.

Na podlagi 1. in 6. člena uredbe o posebnih pogojih za gradnje stanovanjskih hiš in upravnih stavb ter o družbenem nadzorstvu nad to gradnjo (Uradni list FLRJ št. 15/58), v zvezi z resolucijo Ljudske skupščine LRS o usmerjanju stanovanjske izgradnje (Ur. l. LRS št. 22/58), 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19/58) in 2. točke 26. člena statuta je občinski ljudski odbor Ljubljana-Polje po sklepu 10. seje občinskega zbora in 11. seje zbora proizvajalcev dne 19. decembra 1958 sprejel

ODLOK

o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš na območju občine Ljubljana-Polje

1. člen

Za družbena sredstva po tem odloku se štejejo vsa sredstva, ki jih za gradnjo stanovanjskih hiš v celoti ali deloma uporabljajo politično teritorialne enote, zavodi, gospodarske organizacije, stanovanjske

skupnosti, stanovanjske zadruge in druge družbene organizacije.

Za družbena sredstva se štejejo tudi lastna sredstva delavcev in uslužbencev ter drugih oseb, ki se na njihove plače odvajajo stanovanjski prispevek, če organi in organizacije iz 1. odstavka vlagajo del svojih sredstev za izgradnjo stanovanj za te osebe.

2. člen

Družbena sredstva se smejo uporabljati za gradbeno in obrtniška dela za stanovanjske hiše (brez stroškov za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka), in sicer:

za dvoležiščno stanovanje	1,250.000 din
za troležiščno stanovanje	1,650.000 din
za štiriležiščno stanovanje	2,050.000 din
za petležiščno stanovanje	2,300.000 din
za šestležiščno stanovanje	2,500.000 din

Občinski ljudski odbor, in sicer oba zbora enakopravno, lahko dovoli, če urbanistični pogoji, lokacija in namemba hiše oziroma stanovanj zahtevajo posebne naprave, opremo, obdelavo in podobno, da se uporabljajo družbena sredstva največ do 10% nad cene za posamezno stanovanje iz prejšnjega odstavka.

3. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za gradnjo objektov s potrebnimi prostori za pranje, sušenje in likanje perila, za hišno delavnico, za otroško varstvo, za servise ter za družbeno delovanje hišnih svetov in stanovanjskih skupnosti.

4. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za zgraditev stanovanjskih potov in cest, ureditev nasadov, zelenic in otroških igrišč, za stroške morebitnega rušenja obstoječih hiš in za gradnjo vseh priključkov.

Za stanovanjska pota in ceste po prejšnjem odstavku se štejejo tista pota in ceste, ki pretežno služijo potrebam prebivalcev naselja.

Za priključke se štejejo:

- vodovodni priključki od konsumnega cevovoda do priključka na vodomer,
- kanalizacijski priključki od glavnega cestnega kanala do hiše,
- nizkonapetostni električni priključki do razdelilnih omaric,
- telefonski priključki od priključnih omaric na hiši do telefonskega aparata.

5. člen

Stroški za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka smejo biti samo v potrebnem obsegu, ki ga narekujejo nove stanovanjske gradnje in morajo biti posebej prikazani v investicijskem programu ter ne smejo presegati 15% predračunske vrednosti hiš.

Če gre za rekonstrukcijo urbanističnega kompleksa, se lahko povečajo stroški največ do 20% predračunske vrednosti hiš, to pa če se poprej občina sporazume z investitorji.

6. člen

Investitorji stanovanjskih hiš so dolžni zgraditi komunalne objekte, naprave iz 3. in 4. člena tega odloka v obsegu, kot je določeno v splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje.

Če investitor ne izvrši sam komunalnih naprav in objektov iz prejšnjega odstavka, pa bi jih po splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje moral izvršiti, mora plačati stroške za ta dela na poseben račun pri banki, ki vodi sredstva občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš (v nadaljnjem besedilu »sklada«). Ta sredstva sme banka izplačati samo investitorju, ki je komunalne objekte in naprave iz tega člena dejansko zgradil.

Banka mora kontrolirati namensko uporabo teh sredstev.

Z odločbo o zazidalnih podatkih (lokacija) določi pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora, katere komunalne objekte in naprave in do katerih zneskov je dolžan plačati investitor. V isti odločbi se določi obveznost investitorja za finansiranje komunalnih objektov in naprav tudi v primeru, če se te naprave ne morejo takoj graditi ali pa se bodo gradile predvidoma kdaj kasneje.

7. člen

Družbenih sredstev za gradnjo stanovanj ni mogoče uporabljati za gradnjo garaž za avtomobile. Za take gradnje morajo biti stroški prikazani v investicijskem programu ločeno.

Če nameravajo investitorji graditi garaže v naseljih iz drugih družbenih skladov, morajo biti stroški prikazani ločeno v investicijskem programu.

8. člen

Če je v zvezi z novimi gradnjami stanovanjskih hiš potrebno povečati obstoječe komunalne naprave ali zgraditi nove (ceste, kanalizacijsko, vodovodno, električno, plinsko in telefonsko omrežje v naselju in njihove naprave), se za te namene lahko dajejo posojila iz sklada politično teritorialnim enotam in komunalnim organizacijam.

Za komunalne naprave in gradnje iz prejšnjega odstavka se smejo dajati posojila iz sredstev sklada samo v višini in obsegu, ki ga narekuje nova stanovanjska graditev in kakor je predvideno v potrjenem investicijskem programu, toda največ do 20% celokupnih sredstev sklada.

9. člen

Gospodarske in druge organizacije lahko sodelujejo s svojimi sredstvi pri gradnji hiš, ki jih zidajo stanovanjske skupnosti ali stanovanjske zadruge, tako da vložijo svoja sredstva v občinski sklad, v korist svojih delavcev in uslužbencev.

V takih primerih daje občinski sklad prednost pri dodeljevanju posojila iz sredstev svojega sklada stanovanjskim zadrugam in stanovanjskim skupnostim ob najugodnejših pogojih.

Gospodarske in druge organizacije lahko določijo za svoja sredstva, ki jih vložijo po 1. odstavku tega člena, tudi ugodnejše kreditne pogoje, kakor jih določajo pravila sklada za svoja kreditna sredstva, vendar pa anuitete obeh kreditov ne smejo biti manjše, kot znaša veljavna najemnina za taka stanovanja.

10. člen

Gospodarskim in drugim organizacijam, politično teritorialnim enotam, zavodom, družbenim organizacijam, društvom, stanovanjskim zadrugam, hišnim svetom ter drugim zasebno pravnim fizičnim osebam kot vlagateljem namenskih vlog za gradnjo stanovanj in nabavo stanovanjske opreme je dolžan občinski

sklad ob določeni naložbi zagotoviti in dati svoja kreditna sredstva skladno s kreditnimi pogoji, kot so določeni v pravilih sklada.

Za namenske naložbe je smatrati tiste naložbe, ki so jih organizacije iz prejšnjega odstavka naložile v sklad po posebni pogodbi z upravnim organom sklada. V tej pogodbi morajo biti zlasti določeni pogoji naložb, kot so: višina, roki in obrestna mera za posojilo ter čas pridobitve pravice vlagatelja do najetja kredita iz sklada.

Sklad mora pri določanju svojih kreditnih pogojev pospeševati namensko varčevanje za zbiranje sredstev za stanovanjsko izgradnjo ter določiti take pogoje, ki bodo stimulatивно vplivali na zbiranje sredstev.

11. člen

Upravni odbor sklada lahko vlagatelj iz prejšnjega člena zagotovi namesto pravice do črpanja kreditnih sredstev sklada, posebno razpolagalno pravico do novo zgrajenih stanovanj, ki se gradijo iz namenskih naložb.

V posebni pogodbi, ki jo v tem primeru sklenejo upravni odbor sklada in vlagatelj, morajo biti natančneje določene pravice in obveznosti obeh strank in drugi premoženjski pravni odnosi.

12. člen

Za naložbe je smatrati tudi skupne namenske naložbe organizacij iz 10. člena tega odloka ter članov njihovih kolektivov (delavcev in uslužbencev).

Poleg pogodbe z upravnim odborom sklada sklenejo posebno pogodbo med seboj organizacije in člani njihovih kolektivov, ki skupno nalagajo v sklad, kjer morajo biti zlasti določeni njihovi medsebojni premoženjski pravni odnosi.

13. člen

Za organizacije in izvrševanje službe namenskega nalaganja sredstev in varčevanja v smislu prejšnjih členov tega odloka se poslužuje sklad mreže denarnih zavodov, s katerimi sklepa sklad tozadevne pogodbe. Denarni zavodi pa sklepajo s posameznimi vlagatelji podedne pogodbe o namenskih naložbah njihovih sredstev.

14. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Polje, dne 19. decembra 1958.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Leopold Maček l. r.

45.

Na podlagi 1. odstavka 1. člena Uredbe o posebnih pogojih za gradnjo stanovanjskih hiš in upravnih zgradb ter o družbenem nadzorstvu nad to gradnjo (Uradni list FLRJ št. 15/58), v zvezi z resolucijo Ljudske skupščine o usmerjanju stanovanjske izgradnje (Uradni list LRS št. 22/58), 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19/58) in 2. točke 26. člena Statuta je Občinski ljudski odbor Ljubljana-Polje po sklepu 10. seje občinskega zbora in 11. seje zbora proizvajalcev dne 19. decembra 1958 sprejel

ODLOK

o usmerjanju gradnje stanovanjskih hiš na območju občine Ljubljana-Polje

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Iz namenskih sredstev za gradnjo stanovanj (v nadaljnjem besedilu družbena sredstva) ali z udeležbo teh sredstev se smejo zidati stanovanjske hiše (v nadaljnjem besedilu hiše) in opremljati stanovanja na območju občine Ljubljana-Polje samo v skladu z določbami tega odloka.

2. člen

Zidati se smejo predvsem hiše z večjim številom stanovanj (bloki) v koncentriranih gradbiščih. Dopolnjava se pa tudi gradnja vrstnih hiš, kjer to narekujejo posebni pogoji.

Pri individualnih hišah je treba stremeti za tem, da se doseže čim večja gostota prebivalcev na 1 ha — v povprečju praviloma ne sme površina zemljišča za eno hišo presegati 400 m². Pri obstoječi zazidavi z neugodno parcelacijo naj se gostota prebivalcev doseže z vmesno zazidavo večstanovanjskih hiš. Zazidava posameznih nezazidanih zemljišč v strnjenih stanovanjskih predelih se lahko dovoli samo, če je v skladu s potrjenim urbanističnim programom.

Hiše se zidajo organizirano na terenih, ki se preiščejo glede nosilnosti tal in po vnaprej določenem programu, ki mora zajemati poleg hiše tudi vso pripadajočo komunalno ureditev in vse objekte, ki so potrebni naselju kot celoti. Prostore za uslužnostne obrate je treba praviloma graditi v posebnih objektih izven stanovanjske hiše. Izjeme so dovoljene, če dejavnost, kateri so ti prostori namenjeni, ne povzroča ropota in šuma ali sicer ne moti okolice in če gradnja takih prostorov ne zahteva dražje konstrukcije in funkcionalno ne omejuje možnosti za racionalno izrabo stanovanjskih etaž.

Pri zazidavi vrzeli v obstoječih naseljih je treba v programu gradnje analizirati in upoštevati potrebe naselja oziroma stanovanjske skupnosti, po prostorih pa dnevno praskrbo in drugih servisnih prostorih.

Zazidava stanovanjskega naselja mora biti urbanistično tako urejena in organizirana, da omogoča večkratno uporabo istih projektov.

3. člen

S projektom za hišo mora biti izdelana racionalna rešitev za ureditev bližnje okolice, potrebnih zelenih površin, otroških igrišč, stanovanjskih potov, dovozov k odprtinam za vmetavanje kuriva, za odvoz smeti in podobno.

4. člen

Pri izmeri zemljišča za stanovanjsko izgradnjo imajo prednost zemljišča, na katerih so že urejene osnovne komunalne naprave, če ustrezajo predvideni zazidavi. Če ni takih zemljišč, se izberejo zemljišča v bližini komunalnih naprav ali zemljišča, na katerih je mogoče z majhnimi stroški zgraditi komunalne naprave.

Poplavna zemljišča, zemljišča z visokim stanjem podzemnih voda, nestabilna zemljišča in zemljišča, katerih nosilnost znaša manj kot 1 kg/cm², se za gradnjo stanovanjskih hiš praviloma ne uporabijo.

5. člen

Hiše morajo biti priključene na javni vodovod, električno omrežje, na javno kanalizacijo in na plin, kjer obstajajo možnosti. Če ni javnega vodovoda, morajo imeti svoj

hišni vodovod ali drugačno higien-sko oskrbo z vodo.

Če ni javne kanalizacije, je obvezen priključek na greznico, ki mora biti zgrajena skladno s posebnimi tehničnimi predpisi.

6. člen

Na koncentriranih gradbiščih se mora pred pričetkom gradnje zgraditi električno, vodovodno, kanalizacijsko in cestno omrežje, nadalje v grobem prostori za servisne delavnice, preskdbno naselja, družbeno življenje v naselju ali drugi objekti, ki predstavljajo sestavni del stanovanjskega naselja, kot so skupne pralnice, prostori za shrambo koles in mopodov, vse to pa v takem obsegu, kot je predvideno v občinskem splošnem programu stanovanjske izgradnje in kot te prostore potrebuje začasno v času gradnje naselja gradbena operativa za svoja skladišča, pisarne, stanovanja gradbenih delavcev in podobno.

Če se gradijo predhodno ali vzporedno z gradnjo hiš komunalne naprave in prostori iz prejšnjega odstavka tega člena, mora biti v pogodbi med investitorjem in gradbeno operativno določeno zlasti, katere komunalne naprave in kateri prostori ter do katerih gradbenih faz se bodo gradili ter kdo jih bo dokončal in usposobil za njihov osnovni namen.

Če so komunalne naprave in prostori deloma že zgrajeni ali če to narekujejo osebni razlogi, sme dovoliti občinski ljudski odbor, da se ti objekti ne gradijo.

7. člen

Hiše se lahko ogrevajo s centralno kurjavo, če je ekonomičnost investicije in eksploatacije utemeljena v potrjenem investicijskem programu.

V koncentriranih gradbiščih se na isti način obravnava ekonomičnost investicije za skupno toplarno.

8. člen

Hiše (bloki) se zidajo praviloma najmanj s tremi, največ pa s petimi etažami, vrstne hiše pa najmanj z dvema etažama.

Z dovoljenjem občinskega ljudskega odbora se lahko izjemoma sezidajo hiše z več kot petimi etažami, če to narekujejo posebni urbanistični razlogi. Občinski ljudski odbor je v takem primeru dolžan zadevo predhodno predložiti v obravnavanje stanovanjski skupnosti oziroma zborom volivcev.

9. člen

Stanovanja morajo biti zgrajena v hišah, ki ustrezajo splošnim tehničnim predpisom glede konstrukcije, toplotne in zvočne zaščite, požarne varnosti in osnovne higijene.

Gradnja provizorijev za stanovanja ni dovoljena.

10. člen

Vsaka hiša mora imeti prostor za kurivo in ožimnico v kleti. Pralnica, sušilnica, likalnica in krpalnica ter prostor za shrambo koles morajo biti koncentrirani na enem mestu v stanovanjski hiši za eno ali več stanovanjskih hiš ali pa v posebnem objektu. Izkoristek teh prostorov mora biti ekonomsko upravičen.

V hiši ne smejo biti garaže za motorna vozila, razen v primerih, ki so utemeljeni z zazidalnim načrtom oziroma z investicijskim programom. V zazidalnem načrtu je treba predvideti zemljišča za parkirne prostore in garaže.

11. člen

Vrste stanovanj se določijo po številu prostorov glede na število odraslih družinskih članov, tako da se štejeta na eno osebo dve ležišči. Ležišče v bivalni kuhinji se ne upošteva.

Za družino se štejejo starši z otroki, osebe, ki jih je koristnik stanovanja dolžan preživljati, in gospodinjske pomočnice. Pri hišah, kjer so predvidena stanovanja za več kot štiričlanske družine, mora biti izkazana upravičenost zidanja takih hiš s strukturo družin, katerim so stanovanja namenjena.

12. člen

Občinski ljudski odbor usmerja izgradnjo stanovanj na svojem območju s splošnim programom stanovanjske izgradnje, ki ga sprejme v okviru perspektivnega plana občine najmanj do leta 1961.

S splošnim programom, ki je priložen, se predpisuje izgradnja takih stanovanj, ki upoštevajo razpoložljiva sredstva in ki najbolj ustrezajo potrebam in navadam najširšega sloja prebivalcev, upoštevajoč njihove potrebe in ekonomske zmožljivosti ter strukturo družin.

II.

STANDARDNA STANOVANJA

13. člen

Vsako standardno stanovanje mora imeti glavne prostore, t. j. ustrezno število sob in delovno ali bivalno kuhinjo in potrebne stranske prostore: predsobo, kopalnico (s prho ali kadjo), stranišče ter shrambo za živila in čistila. Shrambi sta samostojna prostora ali pa zidani omari z vzgonsko ali etažno ventilacijo.

V stanovanjskih blokih pri dvoali večsobnih stanovanjih se priporoča gradnja povezovalnih stanovanj (garsonjer) za zakonce brez otrok ali za samce. Tak povezovalna stanovanja naj bodo konstrukcijsko in funkcionalno po možnosti zgrajena tako, da jih je mogoče uporabljati samostojno ali pa povezovati s sosednjim stanovanjem.

Garsonjera mora imeti najmanj sobo in stranišče ter prostor za umivanje z možnostjo kasnejše namestitve sanitarne naprave. Vsako stanovanje in garsonjera morata biti oskrbovani s pitno vodo. Skupne sanitarije so dovoljene le v javnih domovih.

14. člen

V standardnih stanovanjih se lahko predvidi delovna ali bivalna kuhinja.

Stanovanja z bivalno kuhinjo nimajo predvidene posebne dnevne sobe. V takem primeru je kuhinja prostor z najmanj 12 m² čiste površine. Bivalno kuhinjo je iz higienskih razlogov mogoče predvideti pri stanovanjih, ki so projektirana za največ štiri odrasle osebe. Če je bivalna kuhinja urejena tako, da ima kuhinjsko nišo, ki je posebej prezračevana, jo je mogoče predvideti tudi v stanovanju za več kot štiri odrasle osebe.

Delovna kuhinja je prostor, ki je po svojih dimenzijah in opremljen prilagojen gospodinjskemu delu, ne pa dnevnemu bivanju. Če projekt predvideva delovno kuhinjo, je treba predvideti tudi dnevno sobo. Če ima delovna kuhinja poseben dostop in jedilni kot, je mogoče upoštevati v dnevni sobi eno normalno ležišče.

15. člen

Vsako stanovanje mora imeti kompletno stranišče ter prostor za kopalnico z instalacijo, z možnostjo

namestitve prhe ali kopalne kadi.

Stanovanja, grajena vključno za 4 rodbinske člane, morajo imeti združeno stranišče s kopalnico v enem prostoru, stanovanja, grajena za 5 ali več članske družine, pa imajo stranišče lahko ločeno od prostora za kopalnico.

V kuhinjah in kopalnicah smeta biti le dve vrsti kurjave, in sicer na trdo gorivo ali elektriko ali trdo gorivo ter plin.

16. člen

Tlorisne površine standardnih stanovanj morajo biti v mejah največje tlorisne etažne površine in najmanjše čiste površine stanovanj, glede na število ležišč kakor sledi:

		ležišča					
		1	2	3	4	5	6
Največja bruto etažna površina stanovanja	—	51	66	81	97	109	—
garsoniere	28	37	—	—	—	—	—
Najmanjša čista površina stanovanja	—	32	42	52	62	72	—
garsoniere	20	24	—	—	—	—	—

Za največjo bruto tlorisno etažno površino se šteje površina stanovanja s pripadajočimi zidovi in delom stopnišča, vendar brez stranskih prostorov izven območja stanovanja (kleti, podstrešje, garaže itd.). Površine za balkone in loggie se vračunavajo pri balkonih s 50%, pri loggiah s 100% v dopustno bruto tlorisno etažno površino.

Čista površina je izmera prostora med neometanimi zidovi.

Vsako standardno stanovanje mora imeti vsaj eno sobo z najmanj 14 kvad. metrov čiste površine, druge sobe z 2 ali 1 ležiščem naj bi merile 12 kvad. metrov, oziroma 8 kvad. metrov čiste površine, v nobenem primeru pa ne manj kot 10 kvad. metrov oz. 6 kvad. metrov. Pri tem se štejeta za eno sobo največ 2 ležišči, ležišče v bivalni kuhinji pa se ne upošteva.

17. člen

Občinski ljudski odbor, in sicer oba zbora enakopravno, lahko odstopi od predpisanih standardnih stanovanj, če urbanistični pogoji, lokacija in namemba hiše oziroma stanovanj zahtevajo posebne naprave, opremo, obdelavo in podobno s tem, da dovoli gradnjo stanovanj, katerih bruto etažna tlorisna površina sme presegati do 10% površine iz 16. člena tega odloka.

III.

ELEMENTI GRADENJ

18. člen

Občinski ljudski odbor bo razvija določene oblike organizacij za investicijske storitve, kot so: Zavod za stanovanjsko izgradnjo, stanovanjske zadruge in druge oblike združevanja investitorjev, opirajoč se pri tem na pridobljene izkušnje teh organizacij, ki morajo za izvajanje programa stanovanjske graditve prvenstveno upajati tipizacijo elementov, konstrukcij in hiš.

19. člen

Organizacije iz prejšnjega člena se lahko združujejo zaradi skupne izdelave programa tipizacije elementov, konstrukcij in hiš ter so dolžne zaradi realizacije stanovanjske graditve pogodbeno vključevati operativno, industrijsko gradbenega materiala, projektne organizacije, Zavod za raziskavo materiala in

konstrukcij LRS in druge organizacije, ki se ukvarjajo s temi vprašanji.

Konstrukcije

20. člen

Načeloma se dopuščajo vsi načini gradnje, vendar mora projektant upravičiti izbiro načina gradnje z realnimi ekonomskimi analizami ali s posebnimi pogoji. Dovoljujejo se vse konstrukcije, pri katerih bi ekonomska primerjalna analiza dokazala nižjo ali enako ceno nasproti drugi vrsti konstrukcije.

Konstrukcijska višina prostora sme znašati 2,70 m ali 2,80 m, pri tem pa čista površina stanovanjskih prostorov ne sme biti manjša od 2,40 m.

Ostrešja

21. člen

Strehe ne smejo biti ravne, razen če to narekujejo posebni razlogi. Terasa ne smejo biti tlakovane z brušenimi betonskimi ploščicami. Za ostrešja se smejo uporabljati le konstrukcije, ki izkazujejo najekonomičnejšo uporabo lesa.

Stopnišča

22. člen

Posebne vhodne veže pri standardnih stanovanjih niso dopustne, ker mora biti hišni vhod neposredno s stopnišča. Širina stopniščnih ramp sme biti 1,20 m. Stopnice morajo biti proste montažne izvedbe, kjer so obdelane le nastopne ploskve. Posebna obdelavo stopnic pa ni dovoljena. Oblaganje zidov v vežah in stopniščih ni dovoljena. Višina in širina stopnic naj se približuje izmeri 17,5 x 29 cm.

Stopniščne ograje morajo biti varne in preproste.

Vrata in okna

23. člen

Notranja vrata morajo biti izdelana po načelu suhe montaže industrijske serijske izdelave. Širina vrat za glavne prostore 90 ali 80 cm, za stranske prostore 70 cm v zidarski izmeri. Višina vrat je 200 cm.

Svetloba oken (šipe) ne sme presegati eno šestino tlorisne površine prostora, v bivalnem prostoru pa je lahko večja.

Električna instalacija

24. člen

Bližnji vodi morajo teči skozi stopnišča, razdelilci sob praviloma v etažah, bodisi za vse stanovanja skupaj ali pa ločeno za posamezno stanovanje s priključkom na stopnišče.

V glavnih prostorih se lahko stropna svetlobna telesa nadomestijo s stenskim, če se s tem doseže večje prihranke na električni instalaciji.

Za električno instalacijo se lahko uporabljajo vodi iz plastične mase v ometu.

Vodovodne instalacije

25. člen

Instalacije za vodo in kanalizacijo morajo biti združene v enem sanitarnem vozlu.

Na eno stanovanje sme biti po en navpični dovod in odvod.

Kjerkoli je to mogoče, naj se vodovodna instalacija naredi znotraj zidu. Za odpadne cevi je mogoče uporabljati tudi izdelke iz plastične mase.

Druge naprave

26. člen

Zbiranje smeti mora biti koncentrirano v hiši ali izven nje v po-

sebnih objektih, nikakor pa ne na stopniščih ali vhodnih vežah.

Vertikalni jaški za odmetavanje smeti so dopustni pri hišah s tremi ali več nadstropji.

Odprtina za vmetavanje kuriva mora biti na enem mestu za vsako stopnišče, in sicer na tisti strani, kjer je dovoz do stavbe.

27. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Polje, 19. decembra 1958.

Predsednik občinskega ljudskega odbora: Leopold Maček l. r.

OBČINA LJUBLJANA-VIČ

POROČILO

o izidu nadomestnih volitev v občinski zbor ObLO Ljubljana-Vič v 1. volilni enoti.

Občinska volilna komisija v občini Ljubljana-Vič podaja v smislu 92. člena zakona o volitvah in odloku občinskih volilnih odborov poročilo o izidu nadomestnih volitev za odbornika v občinski zbor ObLO Ljubljana-Vič, ki so bile dne 11. januarja 1959.

V volilni enoti št. 1, v kateri se voli 1 odbornik, je bil en kandidat, in sicer

Ovsenik Ivana Ivan ml., Ljubljana, Opekarska cesta 25, ki je dobil 524 glasov.

Oddanih glasov je bilo 534; neveljavnih glasovnic je bilo 10. Za odbornika je bil izvoljen kandidat

Ovsenik Ivana Ivan ml., Ljubljana, Opekarska cesta 25.

Št. 02/7-08-1/10-1959.

Ljubljana, 11. januarja 1959.

Predsednik

občinske volilne komisije: Jože Podboj l. r.

OBČINA LOGATEC

46.

Na podlagi 12. člena zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev (Uradni list FLRJ št. 52/52) ter 10. in 26. člena statuta občine Logatec je občinski ljudski odbor Logatec na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 29. decembra 1958 sprejel

ODLOK

o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev.

1. člen

Dopolnilni proračunski prispevek iz osebnega dohodka delavcev plačujejo v letu 1959:

1. Kombinat lesno predelovalne industrije Logatec;
2. Lesno predelovalno podjetje »Hrušiča« Logatec;
3. LIP Postojna — obrat Ravnik;
4. GG Postojna — gozdni revir Logatec;
5. GG Ljubljana — gozdni revir Ravnik;
6. Slovenija vino, skladišče Logatec;
7. Zadruga vinarstvo Brda — distribucijska vinska klet Logatec;
8. Trgovsko podjetje »Žito« Ljubljana — obrat Logatec;
9. Silvaproduct Ljubljana — obrat Hotederšica in Hlevišce;

10. Elektro Ljubljana okolica — obrat Vrhnika, rajon Logatec.

2. člen

Stopnja dopolnilnega proračunskega prispevka iz osebnega dohodka delavcev znaša za vse gospodarske organizacije iz 1. člena 5% proračunskega prispevka iz osebnega dohodka delavcev in uslužbencev, ki se plačuje po določbah zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev in je dohodek občinskega proračuna.

3. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1959.

Št. 01/1-170/95.

Logatec, 29. decembra 1958.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora: Anton Petkovšek zanj: Anton Nagode l. r.

47.

Na podlagi 5. člena uredbe o posebnih pogojih za gradnjo stanovanjskih hiš in upravnih stavb in o družbenem nadzorstvu nad gradnjo (Ur. list FLRJ št. 15/58), v zvezi z resolucijo ljudske skupščine LRS Slovenije o usmerjanju stanovanjske gradnje (Ur. list LRS št. 22/58) ter 26. člena statuta občine Logatec je občinski ljudski odbor Logatec na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 18. decembra 1958 sprejel

ODLOK

o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš na območju občine Logatec

1. člen

Za družbena sredstva po tem odloku se štejejo vsa sredstva, ki jih za gradnjo stanovanjskih hiš v celoti ali deloma uporabljajo politično teritorialne enote, zavodi, gospodarske organizacije, stanovanjske skupnosti, stanovanjske zadruge in druge družbene organizacije. Za družbena sredstva se štejejo tudi lastna sredstva delavcev in uslužbencev ter drugih oseb, ki se na njihove plače odvajajo stanovanjski prispevek, če organi in organizacije iz 1. odstavka vlagajo del svojih sredstev za izgradnjo stanovanj za te osebe.

2. člen

Družbena sredstva se smejo uporabljati za gradbeno in obrtniška dela za stanovanjske hiše (brez stroškov za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka), in sicer:

- za dvoležiščno stanovanje — 1.150.005 din;
- za troležiščno stanovanje — 1.600.000 din;
- za štiriležiščno stanovanje — 2.000.000 din;
- za petležiščno stanovanje — 2.200.000 din;
- za šestležiščno stanovanje — 2.400.000 din.

Občinski ljudski odbor in sicer oba zbora enakopravno, lahko dovoli, če urbanistični pogoji, lokacija in namemba hiše oz. stanovanja zahtevajo posebne naprave, opremo, obdelavo in podobno, da se uporabljajo družbena sredstva največ do 10% nad ceno za posamezno stanovanje iz prejšnjega odstavka.

3. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in na-

selij tudi za gradnjo objektov s potrebnimi prostori za pranje, sušenje in likanje perila, za hišno delavnico, za otroško varstvo, za servise ter za družbeno delovanje hišnih svetov in stanovanjskih skupnosti.

4. člen

Družbena sredstva se uporabljajo pri gradnji stanovanj in naselij tudi za zgraditev stanovanjskih potov in cest, ureditev nasadov, zelenic in otroških igrišč za stroške morebitnega rušenja obstoječih hiš in za gradnjo vseh priključkov.

Za stanovanjska pota in ceste po prejšnjem odstavku se štejejo tista pota in ceste, ki pretežno služijo potrebam prebivalcev naselja.

Za priključke se štejejo:

— vodovodni priključki od konzumnega cevovoda do priključka na vodomer;

— kanalizacijski priključki od glavnega cestnega kanala do hiše;

— nizkonapetostni električni priključki do razdelilne omarice;

— telefonski priključki od priključnih omaric na hišo do telefonskega aparata.

5. člen

Stroški za komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka smejo biti zajeti samo v potrebnem obsegu, ki ga narekujejo nove stanovanjske gradnje in morajo biti posebej prikazani v investicijskem programu ter ne smejo presegati 15 % predračunske vrednosti hiš.

Ce gre za rekonstrukcijo urbanističnega kompleksa, se lahko povečajo stroški največ do 20 % predračunske vrednosti hiš; to pa le kolikor se popreje občina sporazume z investitorji.

6. člen

Investitorji stanovanjskih hiš so dolžni zgraditi komunalne objekte in naprave iz 3. in 4. člena tega odloka v obsegu, kot je to določeno v splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje.

Ce investitor ne izvrši sam komunalnih objektov in naprav iz prejšnjega odstavka, pa bi jih po splošnem občinskem programu stanovanjske izgradnje, oziroma po potrjenem investicijskem programu moral izvršiti, mora plačati stroške za ta dela na poseben račun pri banki, ki vodi sredstva občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš (v nadaljnjem besedilu sklada). Ta sredstva sme banka izplačati samo investitorju, ki je komunalne objekte in naprave iz tega člena dejansko zgradil.

Banka mora kontrolirati namensko uporabo teh sredstev.

Z odločbo o zazidalnih podatkih (lokacijah) določi pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora, katere komunalne objekte in naprave in do katerih zneskov je dolžan plačati investitor. V isti odločbi se določijo obveznosti investitorja za financiranje komunalnih objektov in naprav tudi v primeru, če se te naprave ne morejo takoj graditi ali pa se bodo gradile predvidoma kdaj kasneje.

7. člen

Družbenih sredstev za gradnjo stanovanj ni mogoče uporabljati za gradnjo garaž za avtomobile. Za take gradnje morajo biti stroški prikazani v investicijskem programu ločeno.

V kolikor nameravajo investitorji graditi garaže v naseljih iz drugih družbenih skladov, morajo biti stroški prikazani ločeno v investicijskem programu.

8. člen

Ce je v zvezi z novimi gradnjami stanovanjskih hiš potrebno povečati

obstoječe komunalne naprave, ali zgraditi nove (ceste, kanalizacijsko, vodovodno, električno in telefonsko omrežje v naselju in njihove naprave) se za te namene lahko dajejo posojila iz sklada politično teritorialnim enotam in komunalnim organizacijam.

Za komunalne naprave in gradnje iz prejšnjega odstavka se smejo dajati posojila iz sredstev sklada samo v višini in obsegu, ki ga narekuje nova stanovanjska graditev in kakor je predvideno v potrjenem investicijskem programu, toda največ do 20 % celokupnih sredstev sklada.

9. člen

Gospodarske in druge organizacije lahko sodelujejo s svojimi sredstvi pri gradnji hiš, ki jih zidajo stanovanjske skupnosti ali stanovanjske zadruge tako, da vložijo svoja sredstva v občinski sklad v korist svojih delavcev in uslužbencev.

V takih primerih daje občinski sklad prednost pri dodeljevanju posojila iz sredstev svojega sklada stanovanjskim zadrugam in stanovanjskim skupnostim ob najugodnejših pogojih.

Gospodarske in druge organizacije lahko določijo za svoja sredstva, ki jih vložijo po 1. odstavku tega člena tudi ugodnejše kreditne pogoje, kakor jih določajo pravila sklada za svoja kreditna sredstva, vendar pa anuitete obeh kreditov ne smejo biti manjše, kot znaša veljavna najemnina za taka stanovanja.

10. člen

Gospodarskim in drugim organizacijam, politično teritorialnim enotam, zavodom, družbenim organizacijam, društvom, stanovanjskim zadrugam, hišnim svetom ter drugim zasebno pravnim fizičnim osebam kot vlagateljem namenskih vlog za gradnjo stanovanj in nabavo stanovanjske opreme, je dolžan občinski sklad ob določenih naložbi zagotoviti in dati svoja kreditna sredstva skladno s kreditnimi pogoji, kot so določeni v pravilih sklada.

Za namenske naložbe je smatrati one naložbe, ki so jih organizacije iz prejšnjega odstavka naložile v sklad po posebni pogodbi z upravnim odborom sklada. V tej pogodbi morajo biti zlasti določeni pogoji naložb, kot so: višina, roki in obrestna mera za posojilo ter čas pridobitve pravice vlagatelja do najetja kredita iz sklada.

Sklad mora pri določanju svojih kreditnih pogojev pospeševati namensko varčevanje in zbiranje sredstev za stanovanjsko izgradnjo ter določiti take pogoje, ki bodo stimulatивно vplivali na zbiranje sredstev.

11. člen

Upravni odbor sklada lahko vlagateljem iz prejšnjega člena zagotovi namesto pravice do črpanja kreditnih sredstev sklada posebno razpolagalno pravico do novo zgrajenih stanovanj, ki se gradijo iz namenskih naložb.

V posebni pogodbi, ki jo v tem primeru sklene upravni odbor sklada in vlagatelj, morajo biti natančneje določene pravice in obveznosti obeh strank in drugi premoženjsko pravni odnosi.

12. člen

Za naložbe je smatrati tudi skupne namenske naložbe organizacij iz 10. člena tega odloka ter članov njihovih kolektivov (delavcev in uslužbencev).

Poleg pogodbe z upravnim odborom sklada, sklenejo posebno pogodbo med seboj organizacije in člani njihovih kolektivov, ki skupno

nalagajo v sklad, kjer morajo biti zlasti določeni njihovi medsebojni premoženjsko pravni odnosi.

13. člen

Za organizacijo in izvrševanje službe namenskega nalaganja sredstev in varčevanja v smislu prejšnjih členov tega odloka se poslužuje sklad mreže denarnih zavodov, s katerimi sklepa sklad tozadevne pogodbe. Denarni zavodi pa sklepajo s posameznimi vlagatelji poedine pogodbe o namenskih naložbah njihovih sredstev.

14. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev. 3389/1.

Datum: 18. dec. 1958.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:
Anton Petkovšek l. r.

48.

Na podlagi 1. in 6. člena uredbe o posebnih pogojih za gradnjo stanovanjskih hiš in upravnih stavb in o družbenem nadzorstvu nad to gradnjo (Ur. list FLRJ št. 15/58) v zvezi z resolucijo Ljudske skupščine LRS o usmerjanju stanovanjske izgradnje (Ur. list LRS št. 22/58) ter 26. člena statuta občine Logatec izdaja občinski ljudski odbor Logatec na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 18. decembra 1958

ODLOK

o usmerjanju gradnje stanovanjskih hiš na območju občine Logatec

I.

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Iz namenskih sredstev za gradnjo stanovanj (v nadaljnjem besedilu družbena sredstva) ali z udeležbo teh sredstev se smejo zidati stanovanjske hiše (v nadaljnjem besedilu hiše) in opremljati stanovanja v območju občine Logatec samo v skladu z določbami tega odloka.

2. člen

Zidati se morajo predvsem hiše z večjim številom stanovanj (bloki) v koncentriranih gradbiščih. Dopuščena pa se tudi gradnja vrstni hiš, kjer to narekujejo posebni pogoji.

Pri individualnih hišah je treba strešni tla, da se doseže čim večja gostota prebivalstva na 1 ha — v povprečju praviloma ne sme površina zemljišča za eno hišo presegati 400 m². Pri obstoječi zazidavi z neugodno parcelacijo naj se gostota prebivalcev doseže z vmesno zazidavo večstanovanjskih hiš. Zazidava posameznih nezazidanih zemljišč v strnjenih stanovanjskih predelih se lahko dovoli samo, če je v skladu s potrjenim urbanističnim programom.

Hiše se zidajo organizirano na terenih, ki se predhodno preiščejo glede na nosilnost tal in po vnaprej določenem programu, ki mora zajemati poleg hiš tudi vse pripadajoče komunalno ureditev in vse objekte, ki so potrebni naselju kot celoti. Prostore za uslužnostne objekte je treba praviloma graditi v posebnih objektih izven stanovanjske hiše. Izjeme so dovoljene, če dejavnost, kateri so ti prostori namenjeni, ne povzroča ropota in šuma ali sicer ne moti okolice, in če gradnja takih prostorov ne zahteva dražje konstrukcije in funkcionalno ne omejuje možnosti za racionalno izrabo stanovanjskih etaž.

Pri zazidavi vrzeli v obstoječih naseljih je treba v programu grad-

nje analizirati in upoštevati potrebe naselja oziroma stanovanjske skupnosti po prostorih za dnevno preskrbo in drugih servisnih prostorih.

Zazidava stanovanjskega naselja mora biti urbanistično tako urejena in organizirana, da omogoča večkratno uporabo istih projektov.

3. člen

S projektom za hišo mora biti izdelana racionalna rešitev za ureditev bližnje okolice, potrebnih zelenih površin, otroških igrišč, stanovanjskih potov, dovozov k odprtini za vmetavanje kuriva, za odvoz smeti in podobno.

4. člen

Pri izbiri zemljišča za stanovanjsko izgradnjo imajo prednost zemljišča, na katerih so že urejene osnovne komunalne naprave, če ustrezajo predvideni zazidavi. Če ni takih zemljišč, se izberejo zemljišča v bližini komunalnih naprav ali zemljišča, na katerih je mogoče z majhnimi stroški zgraditi komunalne naprave.

Poplavna zemljišča, zemljišča z visokim stanjem podzemnih vod, nestabilna zemljišča in zemljišča, katerih nosilnost znaša manj kot 1 kg/cm², se za gradnjo stanovanjskih hiš praviloma ne uporabljajo.

5. člen

Hiše morajo biti priključene na javni vodovod, električno omrežje in javno kanalizacijo. Če ni javnega vodovoda, morajo imeti hiše svoj hišni vodovod ali drugačno higiensko oskrbo z vodo.

Ce ni javne kanalizacije, je obvezen priključek na greznico, ki mora biti zgrajena skladno s posebnimi tehničnimi predpisi.

6. člen

Na koncentriranih gradbiščih se mora pred pričetkom gradnje zgraditi električno, vodovodno, kanalizacijsko in cestno omrežje, nadalje v grobem prostori za servise delavnice, preskrbo naselja, družbeno življenje v naselju ali drugi objekti, ki predstavljajo sestavni del stanovanjskega naselja, kot so skupne pralnice, prostori za hrambo koles in mopedov, vse to pa v takem obsegu, kot je to predvideno v občinskem splošnem programu stanovanjske izgradnje in kot te prostore potrebuje začasno v času gradnje naselja gradbena operativna za svoja skladišča, pisarne, stanovanja gradbenih delavcev in podobno.

Ce se gradijo predhodno ali vzporedno z gradnjo hiše komunalne naprave in prostori iz prejšnjega odstavka tega člena, mora biti v pogodbi med investitorjem in gradbeno operativno določeno zlasti, katere komunalne naprave in kateri prostori ter do katerih gradbenih faz se bodo gradili ter kdo jih bo dokončal in usposobil za njihov osnovni namen.

Ce so komunalne naprave in prostori deloma že zgrajeni, ali če to narekujejo posebni razlogi, sme dovoliti občinski ljudski odbor, da se ti objekti ne gradijo.

7. člen

Hiše se lahko ogrevajo s centralno kurjavo, če je ekonomičnost investicije in eksploatacije utemeljena v potrjenem investicijskem programu.

V koncentriranih gradbiščih se na isti način obravnava ekonomičnost investicije za skupno toplarno.

8. člen

Hiše (bloki) se zidajo praviloma največ s tremi etažami nad terenom. Z dovoljenjem občinskega ljudskega odbora se lahko izjemo zazidajo hiše z več kot tremi

etažami, če to narekujejo posebni urbanistični razlogi.

Občinski ljudski odbor je v takem primeru dolžan zadevo predhodno predložiti v obravnavanje stanovanjski skupnosti odnosno zborom volivcev.

9. člen

Stanovanja morajo biti zgrajena v hišah, ki ustrezajo splošnim tehničnim predpisom glede konstrukcije, toplotne in zvočne zaščite, požarne varnosti in osnovne higijene.

Gradnja provizorijev za stanovanja ni dovoljena.

10. člen

Vsaka hiša mora imeti prostor za kurivo in ožimnico v kleti. Pralnica, sušilnica, likalnica in kopalnica ter prostor za shrambo koles morajo biti koncentrirani na enem mestu v stanovanjski hiši za eno ali več stanovanjskih hiš ali pa v posebnem objektu. Izkoriščanje teh prostorov mora biti ekonomsko upravičeno.

V hiši ne smejo biti garaže za motorna vozila, razen v primerih, ki so utemeljeni z zazidalnim načrtom oziroma z investicijskim programom. V zazidalnem načrtu je treba predvideti zemljišča za parkirne prostore in garaže.

11. člen

Vrste stanovanj se določijo po številu prostorov glede na število odraslih družinskih članov tako, da se štejeta na eno sobo dve ležišči. Ležišče v bivalni kuhinji se ne upošteva.

Za družino se štejejo starši z otroki, osebe, ki jih je koristnik stanovanja dolžan preživljati in gospodinske pomočnice. Pri hišah, kjer so predvidena stanovanja za več kot 4 člane družine, mora biti izkazana upravičenost zidanja takih hiš s strukturo družin, katerim so stanovanja namenjena.

II.

STANDARDNA STANOVANJA

12. člen

Vsako standardno stanovanje mora imeti glavne prostore, t. j. ustrezno število sob in delovno ali bivalno kuhinjo ter potrebne stranske prostore: predsobo, kopalnico (s prho ali kadjo), stranišče ter shrambo za živila in čistila. Shrambi sta samostojna prostora ali pa zidani omari z vzgonsko ali etažno ventilacijo.

V stanovanjskih blokih pri dvo ali večsobnih stanovanjih se priporoča gradnja povezalnih stanovanj (garsonier) za zakonce brez otrok ali za samce. Taka povezovalna stanovanja naj bodo konstrukcijsko in funkcionalno po možnosti zgrajena tako, da jih je mogoče uporabljati samostojno ali pa povezati s sosednjim stanovanjem. Garsoniere morajo imeti najmanj sobo in stranišče ter prostor za umivanje z možnostjo kasnejše namestitve sanitarne opreme. Vsako stanovanje in garsoniera morata biti oskrbovani s pitno vodo.

Skupne sanitarije so dovoljene le v javnih domovih.

13. člen

V standardnih stanovanjih se lahko predvidi delovna ali bivalna kuhinja.

Stanovanja z bivalno kuhinjo nimajo predvidene posebne dnevne sobe. V takem primeru je kuhinja prostor za najmanj 12 kvad. metri čiste površine. Bivalno kuhinjo je iz higienskih razlogov mogoče predvideti le pri stanovanjih, ki so projektirana za največ 4 odrasle osebe. Če je bivalna kuhinja urejena tako, da ima kuhinjsko nišo, ki je posebej preizkušena, jo je mogoče predvideti

tudi v stanovanju za ve čkot 4 odrasle osebe.

Delovna kuhinja je prostor, ki je po svojih dimenzijah in opremljenosti prilagojena gospodinjstvenemu delu, ne pa dnevnemu bivanju. Če projekt predvideva delovno kuhinjo, je treba predvideti tudi dnevno sobo. Če ima delovna kuhinja poseben dostop in jedilni kot, je mogoče upoštevati v dnevni sobi eno normalno ležišče.

14. člen

Vsako stanovanje mora imeti kompletno stranišče ter prostor za kopalnico z instalacijo z možnostjo namestitve prhe ali kopalne kadi.

Stanovanja, grajena do vključno za 4 družinske člane, morajo imeti združeno stranišče in kopalnico v enem prostoru, stanovanja, grajena za 5 in več člansko družino pa imajo stranišče lahko ločeno od prostora za kopalnico.

V kuhinjah in kopalnicah smeta biti le dve vrsti kurjave, in sicer na trdo gorivo in elektriko.

15. člen

Tlorisne površine standardnih stanovanj morajo biti v mejah največje tlorisne površine in najmanjše čiste površine stanovanj glede na število ležišč, kakor sledi:

	ležišča					
	1	2	3	4	5	6
Največja bruto etažna površina stanovanja	—	51	66	81	97	109
garsoniera	28	37	—	—	—	—
Najmanjša čista površina stanovanja	—	32	42	52	62	72
garsoniera	20	24	—	—	—	—

Za največjo bruto etažno tlorisno površino se šteje površina stanovanja s pripadajočimi zidovi in delom stopnišča, vendar brez stranskih prostorov izven območja stanovanja (kleti, podstrešja, garaže itd.). Površine za balkone in loggie se vračunavajo pri balkonih s 50%, pri loggijah s 100% v dopustno bruto tlorisno etažno površino.

Čista površina je izmera prostora med neometanimi zidovi.

Vsako standardno stanovanje mora imeti vsaj eno sobo z najmanj 14 m² čiste površine, druge sobe z 2 ali enim ležiščem naj bi merile 12 m² oz. 8 m² čiste površine, v nobenem primeru pa ne manj kot 10 m² oz. 6 m². Pri tem se štejeta za eno sobo največ 2 ležišči, ležišče v bivalni kuhinji pa se ne upošteva.

16. člen

Občinski ljudski odbor, in sicer oba zbora enakopravno, lahko odstopi od predpisanih standardnih stanovanj, če urbanistični pogoji, lokacija in namemba hiše oziroma stanovanj zahtevajo posebne naprave, opremo, obdelavo in podobno s tem, da dovoli gradnjo stanovanj, katerih bruto etažna tlorisna površina sme presegati do 10% površine iz 16. člena tega odloka.

III.

ELEMENTI GRADENJ

17. člen

Občinski ljudski odbor bo razvijal določene oblike organizacij za investicijske storitve, kot so gradbena podjetja, stanovanjske zadrage in druge oblike združevanja investitorjev, opirajoč se pri tem na pridobljene izkušnje teh organizacij, ki morajo za izvajanje programa stanovanjske graditve prvenstveno upoštevati tipizacijo elementov, konstrukcij in hiš.

18. člen

Organizacije iz prejšnjega člena se lahko združujejo zaradi skupne izdelave programa tipizacije elementov, konstrukcij in hiš ter so dolžni zaradi realizacije stanovanjske graditve pogodbeno vključevati gradbeno operativno, industrijo gradbenega materiala, projektne organizacije, zavod za raziskavo materiala in konstrukcij LRS in druge organizacije, ki se ukvarjajo s temi vprašanji.

Konstrukcije

19. člen

Načeloma se dopuščajo vsi načini gradnje, vendar mora projektant opravičiti izbiro načina gradnje z realnimi ekonomskimi analizami ali s posebnimi pogoji. Dovoljujejo se vse konstrukcije, pri katerih bi ekonomska primerjalna analiza dokazala nižjo ali enako ceno nasproti drugi vrsti konstrukcije.

Konstrukcijska višina prostorov sme znašati 2,70 m ali 2,80 m, pri tem pa čista površina stanovanjskih prostorov ne sme biti manjša od 2,40 m.

Ostrešje

20. člen

Strehe ne smejo biti ravne, razen če to narekujejo posebni razlogi. Terasa ne smejo biti tlakovane z brušenimi betonskimi ploščicami. Za ostrešje se smejo uporabljati le konstrukcije, ki izkazujejo najekonomičnejšo uporabo lesa.

Stopnišča

21. člen

Posebne vhodne veže pri standardnih stanovanjih niso dopustne, ker mora biti hišni vhod neposredno v stopnišče. Širina stopnišnih ramp sme biti 1,20 m. Stopnice morajo biti proste montažne izvedbe, kjer so obdelane le nastopne ploskve. Oblaganje zidov po vežah in stopniščih ni dopustno. Višina in širina stopnic naj se približuje izmeri 17,3 x 29 cm.

Stopniščne ograje morajo biti varne in preproste.

Vrata in okna

22. člen

Nofranja vrata morajo biti izdelana po načelu suhe montaže industrijske serijske izdelave. Širina vrat je za glavne prostore 90 ali 80 cm, za stranske prostore 70 cm z zidarski izmeri. Višina vrat je največ 2 m.

Svetloba oken (šip) ne sme presegati 1/6 tlorisne površine prostora, v bivalnem prostoru pa je lahko večja.

Električna instalacija

23. člen

Bližnji vodi morajo teči skozi stopnišča, razdelilci so praviloma v etažah, bodisi za vsa stanovanja skupaj ali pa ločeno za posamezno stanovanje s priključkom na stopnišče.

V glavnih prostorih se lahko stropna svetlobna telesa namestijo s stenskim, če se s tem doseže večje prihranke na električni instalaciji.

Za električne instalacije se lahko uporabljajo vodi iz plastične mase v ometu.

Vodovodne instalacije

24. člen

Instalacije za vodo in kanalizacijo morajo biti združene v enem sanitarnem vozlu.

Na eno stanovanje sme biti po en navpični dovod in odvod.

Kjerkoli je to mogoče, naj se vodovodna instalacija naredi znotraj ob zidu.

Za odpadne cevi je mogoče uporabljati tudi izdelke iz plastične mase.

Druge naprave

25. člen

Zbiranje smeti mora biti koncentrirano v hiši ali izven nje, v posebnih objektih, nikakor pa ne na stopniščih in ob vhodnih vežah.

Vertikalni jaški za odmetavanje smeti so dopustni v hišah s tremi ali več nadstropji.

Odprtine za vmetavanje kuriva morajo biti na enem mestu za vsako stopnišče, in sicer na tisti strani, kjer je dovoz do stavbe.

26. člen

Ta odlok začne veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 3388/1.

Logatec, 18. decembra 1958.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:

Anton Petkovšek l. r.

OBČINA ZAGORJE OB SAVI

49.

Na podlagi 11. člena zakona o proračunskem prispevku iz osebne dohodka delavcev (Ur. list FLRJ št. 52-647/57) je občinski ljudski odbor Zagorje ob Savi na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 24. decembra 1958 sprejel

ODLOK

o oprostitvi časopisnih podjetij plačevanja proračunskega prispevka iz osebne dohodka delavcev.

1. člen

Casopisna založniška podjetja, ki imajo svoj sedež oziroma svoje poslovne enote na območju občine Zagorje ob Savi, so v letu 1958 v celoti oproščena tistega dela proračunskega prispevka iz osebne dohodka delavcev, ki pripada občini.

Casopisna založniška podjetja vložijo oproščeni del prispevka iz osebne dohodka delavcev v svoj rezervni sklad.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1958.

Št. 05/1-4900/1.

Zagorje ob Savi, 24. dec. 1958.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:

Rado Tauffer l. r.

Vsečina

Razpis službenih mest v upravnih organih OLO.

40. Odlok o začasnem finansiranju proračunskih izdatkov za čas od 1. januarja do 31. marca 1959 občine Litija.
41. Odlok o usmerjanju gradnje stanovanjskih hiš občine Litija.
42. Odlok o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš občine Litija.
43. Odlok o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš občine Ljubljana-Bežigrad.
44. Odlok o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš občine Ljubljana-Polje.
45. Odlok o usmerjanju gradnje stanovanjskih hiš občine Ljubljana-Polje. Poročilo o izidu nadomestnih volitev v občinskih zborih v 1. volilni enoti občine Ljubljana-Vič.
46. Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebne dohodka delavcev občine Logatec.
47. Odlok o uporabi družbenih sredstev za gradnjo stanovanjskih hiš občine Logatec.
48. Odlok o usmerjanju gradnje stanovanjskih hiš občine Logatec.
49. Odlok o oprostitvi časopisnih podjetij plačevanja proračunskega prispevka iz osebne dohodka delavcev občine Zagorje ob Savi.